

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 205/2012-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. mája 2012 predbežne prerokoval sťažnosť J. M., Ž., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Co 279/2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. M. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. februára 2012 doručená sťažnosť J. M., Ž. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv

a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Co 279/2011.

2. Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že «je účastníkom konania vo veci vedenej na Okresnom súde v Martine pod sp. zn. 7 C/48/2007 o zaplatenie 82.984,80 Eur. Dňa 7. 6. 2011 Okresný súd... rozsudkom... zamietol sťažovateľov žalobný návrh...

Voči predmetnému rozsudku okresného súdu podal sťažovateľ odvolanie.

Následne dňa 18. 8. 2011 bol spis Okresného súdu... predložený Krajskému súdu v Žiline na rozhodnutie o opravnom prostriedku. Veci bola pridelená sp. zn. 6 Co/279/2011.

Dňa 14. 12. 2011 bolo doručené Krajskému súdu v Žiline podanie sťažovateľa, ktorým namietol prietahy v konaní pred Krajským súdom..., kde okrem iného namietal účelové vyčkávanie súdu.

Podaním z... 5. 1. 2012... Spr. 11082/11 predseda Krajského súdu v Žiline označil sťažovateľovu sťažnosť na prietahy v konaní za nie dôvodnú a tvrdenia... o „účelovom vyčkávaní súdu“ za ničím nepodložené domnienky.

Dňa 17. januára 2012 predsedníčka senátu Krajského súdu... konajúca... vo veci... vedenej pod sp. zn. 6 Co/279/2011... požiadala... o správu v akom štádiu konania sú sťažovateľove trestné veci vedené na Okresnom súde v Žiline.

Nakoľko Krajský súd v Žiline vo veci odvolacieho konania pod sp. zn. 6 Co/279/2011 bezdôvodne nekoná, vec účelovo pozdržiava, je sťažovateľ toho názoru, že bolo porušené jeho právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.».

3. Porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote sťažovateľ vidí v tom, že „lehota, v ktorej má odvolací súd rozhodnúť o jeho opravnom prostriedku... je poznačená zbytočnými prietahmi... Krajský súd... vo veci doposiaľ nevykonal žiaden relevantný procesný úkon, ktorým by odstránil stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádza sťažovateľ...

Podľa názoru sťažovateľa nie je dôvod vyčkávať na rozhodnutie v iných sťažovateľových trestných veciach...

Sťažovateľ sa domáha nemajetkovej ujmy v súvislosti s trestným konaním vo veci útoku na štátny orgán, pričom toto konanie bolo právoplatne skončené.

Ním uplatňované nároky nijako nesúvisia s trestnými vecami sťažovateľa, ktoré sú predmetom trestného konania na Okresnom súde v Žiline...

Sťažovateľ je presvedčený, že Krajský súd v Žiline vo veci rozhodovania o jeho opravnom prostriedku voči rozsudku Okresného súdu v Martine zo dňa 7. 6. 2011 č. k. 7 C/84/2009-331 svojou účelovou nečinnosťou porušil jeho právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov.“.

4. Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie nálezom vyslovil, že postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Co 279/2011 bolo porušené jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru, a aby prikázal krajskému súdu konať vo veci bez zbytočných prietáhov. Požadoval taktiež priznať mu primerané finančné zadosťučinenie v sume 1 000 € a náhradu trov zastúpenia v konaní pred ústavným súdom právnenému zástupcovi, o ustanovenie ktorého požiadal.

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa čl. 38 ods. 2 listiny každý má právo, aby jeho vec bola prerokovaná verejne, bez zbytočných priet'ahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Cieľom predbežného prerokovania každého návrhu je rozhodnúť o jeho prijatí na ďalšie konanie alebo o jeho odmietnutí, a teda vylúčení z ďalšieho konania pred ústavným súdom zo zákonom ustanovených dôvodov. Pri predbežnom prerokovaní návrhu takto ústavný súd skúmal, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto zákonného ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom štátu nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú možno preto považovať sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie (napr. I. ÚS 140/03, IV. ÚS 166/04, IV. ÚS 136/05, II. ÚS 98/06, III. ÚS 198/07).

8. Ako z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, napadnuté konanie vedené pod sp. zn. 6 Co 279/2011 trvá na krajskom súde od 18. augusta 2011, keď Okresný súd Martin (ďalej len „okresný súd“) predložil krajskému súdu súdny spis sp. zn. 7 C 84/2007 na rozhodnutie o opravnom prostriedku sťažovateľa proti rozsudku okresného súdu. Sťažnosť na prietahy v konaní podal sťažovateľ predsedníčke krajského súdu 14. decembra 2011, t. j. po necelých piatich mesiacoch trvania konania. Na túto sťažnosť predsedníčka krajského súdu reagovala listom sp. zn. Spr. 11 082/11 z 5. januára 2012, v ktorom uviedla, že sťažnosť na prietahy považuje za nedôvodnú. Na ústavný súd sa sťažovateľ obrátil sťažnosťou zo 6. februára 2012 doručenou ústavnému súdu 9. februára 2012, t. j. po necelých šiestich mesiacoch od začatia napadnutého konania vedeného krajským súdom.

9. Podľa zistenia ústavného súdu krajský súd o odvolaní sťažovateľa rozhodol 8. februára 2012 rozsudkom, ktorým bol potvrdený napadnutý rozsudok okresného súdu sp. zn. 7 C 48/2007 zo 7. júna 2011. Rozhodnutie krajského súdu nadobudlo právoplatnosť 14. februára 2012. Súdny spis bol okresnému súdu späť zaslaný 5. marca 2012. Celková dĺžka trvania konania na druhostupňovom súde teda predstavuje necelých šesť mesiacov (do právoplatnosti rozhodnutia).

10. Z doterajšej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie

veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy (a čl. 38 ods. 2 listiny) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru (m. m. I. ÚS 47/03, II. ÚS 296/2011). Postup krajského súdu, aj keď sa sťažovateľovi nemusel javiť úplne efektívny, sa zjavne nevyznačuje takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (resp. v čl. 38 ods. 2 listiny) a v zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru. Navyše ani samotná celková dĺžka trvania napadnutého odvolacieho konania nesignalizuje možnosť vyslovenia porušenia označených práv sťažovateľa.

11. Ústavný súd vzhľadom na uvedené konštatuje, že nebolo možné z hľadiska posúdenia predmetného konania považovať postup krajského súdu za taký, ktorý by porušoval základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a jeho právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľa pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

12. Pretože sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd sa nezaoberal ďalšími návrhmi sťažovateľa uvedenými v sťažnosti (príkaz krajskému súdu konať, primerané finančné zadost'učinenie a náhrada trov konania). Z toho istého dôvodu bolo bez právneho významu zaoberať sa požiadavkou sťažovateľa o ustanovenie mu právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. mája 2012